

ผลการสอนอย่างมีแบบแผนและการใช้คู่มือการเรียนรู้
ด้วยตนเองต่ออัฒโนทัศน์ที่ ๔ เกี่ยวกับร่างกาย
ความรู้และการปฏิบัติดนเพื่อพัฒนาสุภาพ
ของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก

นางสาววัณฑา ไผ่หยงกาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาระการพยาบาล
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2534

ISBN 974-578-811-2

ลิบลิทอี๊ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

017786 ๑๗๐๗๑๙๗๗

EFFECTS OF PLANNED INSTRUCTION AND THE USE OF SELF-LEARNING
HANDBOOK ON BODY IMAGE, KNOWLEDGE, AND REHABILITATIVE
SELF PRACTICE OF ORTHOPEDIC SURGICAL PATIENTS

MISS KWANTA PAIYOK-NGARM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the degree of Master of Education
Nursing Administration Program
Graduate School
Chulalongkorn University

1991

ISBN 974-578-811-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลการสอนอย่างมีแบบแผนและการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อ
อัฒน์เนทศน์ที่เกี่ยวกับร่างกาย ความรู้และการปฏิบัติดนเพื่อพัฒนาสุภาพ
ของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก

โดย

นางสาววัณฑา ไฝหยกงาม

ภาควิชา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล (เดิมเป็นภาควิชาพยาบาลศึกษา)

รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์บันทึกเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิต

.....
.....
(ศาสตราจารย์ ดร. ภาร วัชราภิย) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประนอม โอทกานนท์) ประธานกรรมการสอบ

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์) กรรมการ

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณา ปูรณะชต.) กรรมการ

พิมพ์คัดนับบันกัตช่องวิทยานิเทศน์ภาคในกรอบสีเขียวที่เพียงแต่นี้

ข้อความ ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผลการสอนอย่างมีแบบแผนและการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ต่ออัตราในห้องเรียนที่เกี่ยวกับร่างกาย ความรู้และการปฏิบัติคน เพื่อพัฒนาฝึกหัดของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก (EFFECTS OF PLANNED INSTRUCTION AND THE USE OF SELF-LEARNING HANDBOOK ON BODY IMAGE, KNOWLEDGE, AND REHABILITATIVE SELF PRACTICE OF ORTHOPEDIC SURGICAL PATIENTS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.จินดนา ยุนิพันธุ์ 135 หน้า ISBN 974-578-811-2

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ ความรู้ และ การปฏิบัติคน เพื่อพัฒนาฝึกหัดของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน โดยมีค่าติดตั้งชิด เช้า ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่ใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง กว่า 15 คู่ จัดกระดูกให้เข้าที่และใส่โลหะยึดไว้ภายใน ซึ่งเลือกโดยการจัดคู่ตาม เกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 19 คู่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บันทึก การสอน คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกภายหลังการได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน มีการเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์เป็นไปในทางบวกมากที่สุด และมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติคน เพื่อพัฒนาฝึกหัดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01.

2. ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกภายหลังการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้คู่มือการเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์เป็นไปในทางบวกมากขึ้น และมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติคน เพื่อพัฒนาฝึกหัดเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนมีการเปลี่ยนแปลงของภาพลักษณ์เป็นไปในทางบวกมากกว่า และมีความรู้และการปฏิบัติคน เพื่อพัฒนาฝึกหัดผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้คู่มือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาควิชา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต
(ติดมีเป็นภาควิชาพยาบาลศึกษา)
สาขาวิชา การบริหารการพยาบาล
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนักศึกษา *นายอมร วงศ์วงศ์*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *ดร. ยุนิพันธุ์*

๓

พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหน้าที่ของแต่ละหน้า

KWANTA PAIYOK-NGARM : EFFECTS OF PLANNED INSTRUCTION AND THE USE
OF SELF-LEARNING HANDBOOK ON BODY IMAGE, KNOWLEDGE, AND
REHABILITATIVE SELF PRACTICE OF ORTHOPEDIC SURGICAL PATIENTS :
THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. JINTANA YUNIBHAND, Ph.D., 135 pp.
ISBN 974-578-811-2

The purposes of this quasi-experimental research were to compare body image, knowledge, and rehabilitative self practice of orthopedic surgical patients between two experimental groups after receiving planned instruction together with relatives and using self-learning handbook. The research samples consisted of 19 pairs of orthopedic patients having the lower extremity bone fracture and receiving treatment by ORIF. Research instruments developed by the researcher, were the lesson plan, self-learning handbook and the interviewing questionnaire.

Major findings were as followed :

1. Body image and knowledge of orthopedic surgical patients after receiving planned instruction were significantly higher than before the experiment, at the .01 level.
2. Body image and knowledge of orthopedic surgical patients after using self-learning handbook were significantly higher than before the experiment, at the .01 level.
3. Body image, knowledge and rehabilitative self practice of the patients after receiving planned instruction were significantly higher than the patients using self-learning handbook, at the .01 level.

ภาควิชา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรศุศาสตร์มหาบัณฑิต
(เดิม เป็นภาควิชาพยาบาลศึกษา)
สาขาวิชา ภาระนรีเวชและการพยาบาล
ปีการศึกษา ๒๕๓๓

ลายมือชื่อนิสิต กอบกานต์ ใจดี วิวีรนันดร์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. อรุณรัตน์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สาเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และที่สำคัญศึกษาลังใจที่อ่อนุสันต์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

การทาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่เสื่อมบูรณาภรณ์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณ บูรณะชิต ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสีคิลิน และโรงพยาบาลราชวิถี ที่ได้อนุญาตให้ทำการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนหัวหน้าหอผู้ป่วย เจ้าหน้าที่พยาบาล และผู้ป่วยทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบราชสีกถึงพระคุณบิดา มารดา และพี่ทุกคนที่ได้ให้ความรัก กำลังใจและความเป็นห่วงผู้วิจัยตลอดมา รวมทั้งขอรับลึกถึงและขอบพระคุณเป็นพิเศษเดคูรัตนากะกาญลิที่ ที่ได้เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

บวญชา ไผ่หยกงาม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประการ	๖
สารบัญตาราง	๗

บทที่

1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
แนวทางและสมมติฐานของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	9
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3. วิธีดำเนินการวิจัย	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การดำเนินการทดลอง	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
5. สูงผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย	84
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณาธิกร	95
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	104
ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
ภาคผนวก ค. สิ่งที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก ง. ตารางแสดงสถานภาพเพิ่มเติม	134
ประวัติผู้เขียน	135

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากตามเพศและอายุ	70
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากตามการศึกษาและอาชีพ	71
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากตามชนิดของโลหะที่ใช้ ยึดกระดูก.....	72
4 ผลความแตกต่างของคะแนนภาพลักษณ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการ เรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม	73
5 ผลความแตกต่างของคะแนนความรู้ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการ เรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม	75
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จากตามระดับความรู้ หลังการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาภาพ	77
7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนภาพลักษณ์และความรู้ของผู้ป่วย ก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ 1	78
8 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนภาพลักษณ์และความรู้ของผู้ป่วย ก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่ 2	79
9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนภาพลักษณ์ ความรู้และการปฏิบัติ ตนเพื่อพัฒนาภาพหลังการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่ม ทดลองที่ 2	80
10 ค่าอ่านจากแกน (V_i) และค่าระดับความยากง่าย (D_i) สัดส่วน ของคนที่ตอบถูก (p) และสัดส่วนของคนที่ตอบผิด (q) ของแบบ วัดความรู้เป็นรายข้อ	131
11 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจากตามกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นรายคู่	134